

Je eigen klank klinkt het mooist

Volgens zangeres en zangdocent Mousmé Brocaar is het nooit te vroeg om een eigen geluid in te durven zetten. Foto: Zoltan Acs

Technische beheersing is belangrijk bij het maken van muziek, maar muziek raakt pas echt als iemand zijn eigen geluid durft te laten horen. Volgens zangeres en zangdocent Mousmé Brocaar is het nooit te vroeg hier de eerste stapjes in te zetten. Binnenkort geeft ze een cursus Peutermuziek.

GRONINGEN

Muziek is overal. In een tikende wekker, in een sirene die langsgaat of: in het geluid van de stofzuiger in een hotellobby, waar op dat moment een interview plaatsvindt. “Ik heb van jongs af

aan al dat ik bijna overal muziek in kan horen. Ik heb een fascinatie voor geluiden. Met klanken kan je zoveel mooie dingen maken, dat is iets wat me al vroeg raakte. Bijvoorbeeld een paard dat loopt: klik klak klik klak...

Alleen in de stofzuiger hoor ik nu nog geen muziek, haha.” Tijdens het grootste deel van het gesprek blijven we echter uitgenodigd worden er wel muziek in te horen. De interviewer legt het opnameapparaatje wat dichterbij Mousmé Brocaar (27), terwijl ze het een en ander vertelt over haar tijd op het conservatorium, waar ze Jazzsang studeerde. “Op het conservatorium leer je technisch heel veel, zodanig dat mijn hoofd heel erg aan ging staan terwijl ik muziek aan het maken was. Maar dat is een fase die er in het begin bij hoort. Ik kan nu weer onbevangen op het podium staan.”

“Ik ben heel erg blij dat ik die opleiding heb gedaan. Ik kan nu kiezen welk laatje met technische kennis ik wil opentrekken als dat nodig is. Maar als ik aan het zingen ben, dan ben ik dus wel echt met mijn volle aandacht aan het zingen.”

Eigenheid

“Ik overwoog trouwens eerst ook nog een Muziektheateropleiding te doen, want die theaterkant is iets wat ook heel erg leuk vind. Zo doe ik in december mee aan een grote kerstmusicalproductie van negen voorstellingen in Heerenveen. Die variatie is wel heel leuk in mijn werkzaamheden. Naast dat ik regelmatig optreed in jazz-

combo's, zing ik ook weleens jingles en reclamespotjes in. Ook schrijf ik liedteksten. En als zangdocent geef ik zowel les aan volwassenen als aan kinderen.” Ondertussen kruipt de stofzuiger nog iets dichterbij. Het opnameapparaatje wordt nu opgepakt en in de richting van Brocaar's mond gehouden. “Als ik zing probeer ik mezelf erin te leggen. Dat vind ik zelf ook het aller-mooist als ik naar muziek luister: dat ik een eigenheid hoor in de muziek. Dat ik iets hoor wat van iemand zelf is. Daar word ik het meest door geraakt”

“Als ik een groepsworkshop geef, bijvoorbeeld bij een bedrijf, kan zelfs zo zijn dat ik juist kippenvel krijg als iemand uit volle borst een verkeerde toon aanslaat. Heerlijk, laat je maar lekker gaan. Ik vind het belangrijk om een veilige setting te creëren waarin mensen zich vrij voelen om zich te uiten en te experimenteren. Volwassenen moeten daar soms iets meer toe uitgenodigd worden dan kinderen. Maar als je bijvoorbeeld vraagt wie zo hard mogelijk een waxinelichtje kan uitbriezen, dan merk je vaak al dat de sfeer ontspant.”

Peutermuziek

Maar Brocaar weet inmiddels door haar lessen aan peuters – en zelfs ook baby's, bij

kunstencentrum Bij Vrijdag – dat dit soort oefeningen voor de allerjongste kinderen niet nodig zijn. Vanaf 11 september start ze in De Semmelstee een nieuwe cursus Peutermuziek. “Verlegenheid kan wel een rol spelen, maar ze zijn nog vrij van schaamte. En ook heel eerlijk: als een kindje iets leuk vindt dat laat hij of zij dat merken, en als ze iets niet leuk vinden, net zo.” Het is een cursus voor kinderen van 1,5 tot 4 jaar om op speelse wijze in aanraking te komen met muziek. Centraal staat zingen, bewegen en plezier maken. “We starten altijd met alle ouders in een kring met de kinderen op schoot. Het begin en einde van de les is altijd hetzelfde, maar daar binnenin is de invulling telkens anders. De eerste tien minuten trekken peuters meestal nog heel erg naar hun ouders toe. Daarom probeer ik in het begin altijd een liedje te doen waarbij ouders en kind dicht bij elkaar blijven.”

Interactie

“Je kunt zo op een laagdrempelige manier iets samen doen met je kind, waarbij de muzikaliteit wordt aangeproepen en gestimuleerd. In een setting waarbij niks hoeft en heel veel mag. Als een kind alleen op de schoot wil blijven zitten van vader of moeder, dan is dat helemaal prima. Maar ik nodig het kind wel bij elke nieuwe oefening uit om in te stappen.”

In de lessen probeert Brocaar zoveel mogelijk het creatieve denkvermogen van kind zelf

aan te spreken. “Kinderen zijn gewend dat er altijd maar vermaak om hen heen is, van een iPad tot de televisie. Dus wat ik in mijn lessen probeer is om kinderen om zich heen te laten kijken in de wereld naar wat je kunt doen. Ik heb wel een tas vol instrumenten, maar het is niet zo dat ik binnenkom met die tas en zeg: dit en dit gaan we doen. Het gaat echt om interactie, waarbij ik ook elk kind individueel probeer te laten ontdekken wat hij of zij zelf kan doen.”

Rode draad

“Misschien is een rode draad in wat ik doe dat ik zowel de kinderen als de volwassenen bewust probeer te maken van wat je kan met de mogelijkheden die je al in je hebt. Dat je zelf al in feite een instrument bent waar je plezier uit kan halen. Stel dat je met een grote groep mensen bent en iedereen knipt met zijn vingers, dan klinkt het alsof het hagelt. Met je vingers knippen is zomaar een voorbeeld van iets heel simpels, maar daar kun je dus wel iets heel groots en moois mee maken.” Inmiddels is de stofzuiger zo dicht genaderd dat we het gesprek een paar minuten stilleggen en we niet veel meer kunnen dan elkaar aankijken. Na een tijdje zegt Brocaar: “Hé, hoor je hoe de stofzuiger heen en weer gaat op het tapijt? Die cadans. Nu hoor ik er een beetje muziek in.”

Arjen J. Zijlstra

Meer informatie en aanmelding Peutermuziek: mail@mousme.nl